

Tervehdys
Kero Erkolle - Juhani Aholta.

Helsingissä 16. 4. 1900.

Weli Eisko!

Salli minun oroitella itseäsi
tänä päivänä! Salli minun pu-
ristaa kättäsi, ilo-vaingon ilo! -
sydämessäni siitä, että siis to-
dellakin on tultu niin pitkälle
kuin on tultu - että se olet sinä,
joka seisot kulettun matkan
osoittajana, tämän pahan tai-
paleen perinkulmapatsaana!

Sillä kun on kerran näin
pitkälle jouduttu silloin si
voi enää kestää kauvan
ennen! sinun ollaan perillä - jaa
kohtimorassa kalliassa josta
si pääse yli eikä ympäröivään
josta täytyy kääntyä takaisin.

Sillä mihinkä on tullu? -
missä nyt oikeastaan ollaan?

Kansan hellimpiä tunteita
on loukattu - kansan ilivauho -
ja oikeuksia on pilkattu ja poljet-
tu - sen viljelyksen välineitä on
tallattu - sen pyhiä puita on ker-
sittu ja maahan kaadettu -
sen pienen voiman on heikon-
nettu, kun se tahtoi puolustaa puhua...

Mutta vielä ei käyty mie-
heen käsiksi.. Mitä tähän jaks-
ka sai suomalainen toki olla
isäntä~ omaan seinänsä si-
sässä . . .

Nyt on käyty mieheen-
kin käsiksi! Nyt astuu
santarmi sisään ja sanoo
miehkeä kahvassa: käy si-
los tuvastasi tai on loppumassa

tupasi revittäväksi! Luovuta
huoneesi hallitus toiselle, hanki
holhoaja lapsillesi, hieitä perheesi
pieraan varaan - tai olkoon
talosi menetetty!

Onni sinulle, että on holho-
ja, johon voit uskoa kuin itseesi.
Hyvä sattuuma, että sait sijaasi
miehen, joka hoitaa taloasi
kuin omaansa - mutta en-
lääjä, ettei olisi ollut? entä.
jää, ettei olisi lahtonut etkä
voinut antaa avaimia kä-
sistäsi?

Ja mitä teit sinä näin
menettäaksesi rehellisen työsi
hedelmät? Miksi käytiin
simeun käsiksi ja heitettiin
ulos omasta huoneestasi? Teit-
kö rikoksen minkä? Astuitko

maasi lakeja vastaan? Rikarit.
ko yleistä järjestystä? Yllytitkö
siihen?

Emmekään tiedä, mistä sinut
tuomittiin, kun sinut tutkimatta
tuomittiin. Sen vaan tiedämme että
et tehnyt muuta kuin mitä kaik-
ki muut ovat tehneet, että sanoit
samaa, mitä kaikki muunkin oli-
sivat sanoneet - ei, mitä kaikki
muut jo olivat sanoneet.

Se mikä tapahtui sinulle tä-
nään, se voi tapahtua toiselle
huomenna. Tällä viisä ovat
säään taput siitä, ettei maa-
tansa palveluva mies kuka ta-
hansa joka ei ole tehnyt muu-
ta kuin mitä laki ja asetuk-
set käskivät, ja joka ei ole suos-
tunut tekemään niin kuin

Toisin käskettiin, saa nousta ja läh-
tää toisen tieltä? Missä takeet siitä
ettei kauppias, joka ei tahdo myydä
muita kuin omia itse oikeaksi kat-
soo - eikä muille kuin niille joille
hänen haluttua myydä - eräänä
kauniina aamuna tapaa puotin-
sa ovea ulkoapäin telkityksi; -
ettei talouspoika, joka kyntää va-
kensa näin päin, saa auransa
kurkean komennetuksi toista, joka
kyntää noin?

Missäkö takeet?

Minusta tuntuu kuin ne olisi-
vat jumi siinä, ettei viittä enää ole
olemassa. Minusta tuntuu, niin-
kuin perustukset alkaisivat horjua
ei meidän asiamme eikä meidän
oikeutemme perustukset, sillä ne
ovat kalliille jannut - vaan koko

sen järjittelmän, joka on mielivallan poh-
jattomalle nevalle nostettu ja joka siinä
jo harjui ja siihen Kerran omaa kehnot-
taan kaatun ellei se jo sitä ennen ole
ehtinyt siihen omaa voimattomuuttaan
vaipua.

Minusta tuntuu kuin olisi onnista
täyttymässä ja niinkuin olisiit ihmis-
auttanut sitä yli onslamaan.

Palli minun seutälähden onnitella
itseäsi vanha työtoveri!

Palli minun puristaa kättäsi
mielihyväästä siitä, että Sinullakin on
ollut onni tulla tutkimatta tuomituk-
si syyttömästi rangaistuksi, - ollut onni
kärsiä muiden puolesta ja muiden kans-
sa - ja että sait olla osittajana laipaleen
päässä, josta hän täytyy lakaisin kääntyä!

Ystäväs
Juhani Aho.

Tervehdys
Kero Erkolle - Lukanin Aholta.

Helsingissä 26. 4. 1900.

Weli Ursko !

Salli minun ornitella itseäni
tänä päivänä ! Salli minun pu-
ristaa kättäsi, ilo-vaikongon ilo ! -
sydämissäni siitä, että siis to-
dellakin on tullu niin pitkälle
kuin on tullu - että se olet sinä,
joka seisot kuletan matkan
osoittajana, tämän pahan tai-
paleen perinkulmapatsaana !

Sillä kun on kerran näin
pitkälle jouduttu, silloin ei
voi enää kestää kauvan
ennen kuin ollaan perillä - pää-
kohtismorassa kalliossa, josta
ei pääse yli eikä ympäri vaan
josta täytyy kääntyä takaisin.

Sillä mihinä on tullu? -
missä nyt oikeastaan ollaan?

Kansan hellimpiä tunteita
on loukattu - kansan ikivanho-
ja oikeuksia on pilkattu ja poljet-
tu - sen viljelyksen välineitä on
tallattu - sen pyhiä puita on kor-
rittu ja maahan kaadettu -
sen pienen voimaa on heikon-
nettu, kun se tahtoi puolustaa joutua...

Mutta vielä ei käyty mie-
heen käsiksi.. Mitä tähän jaks-
ka rai suomalainen toki olla
isäntä~ omaan seinänsä si-
sässä ...

Nyt on käyty mieheen-
kin käsiksi! Nyt astuu
santarmi sisään ja sanoo,
miehke kahvassa: käy si-
los tuvastasi tai on lompattu

tupasi revittäväksi! Luovuta
huoneesi hallitus toiselle, hanki
holhoaja lapsillesi, heitä perhee-
si pieraan varaan - tai olkoon
talosi menetetty!

Onni sinulle, että on holho-
ja, johon voit uskoa kuin itseesi.
Hyvä sattuuma, että sait sijaasi
miehen, joka hoitaa taloasi
kuin omaansa - mutta en-
lääjä, ettei olisi ollut? entä.
jä, ett'ei olisi lahtunut etkä
voinut antaa avaimia kä-
sistäsi?

Ja mitä teit sinä näin
menettäaksesi rehellisen työsi
hedelmät? Miksi käytiin
sinun käsiksi ja heitettiin
ulos omasta huoneestasi? Teit-
kö rikoksen minkä? Astuitko

omaasi lakeja vastaan? Rikarit.
ko yleistä järjestystä? Yllytitkö
siihen?

Emmekään tiedä, mistä sinut
tuomittiin kun sinut tutkitta
tuomittiin. Sen vaan tiedämme että
et tehnyt muuta kuin mitä kaik-
ki muut ovat tehneet, että sanoit
samaa, mitä kaikki muutkin oli-
vat sanoneet - ei, mitä kaikki
muut jo olivat sanoneet.

Se mikä tapahtui sinulle tä-
nään, se voi tapahtua toiselle
huomenna. Tällä viisillä ovat
swään lapset siitä, ettei maa-
tansa pelvelevä mies kuka ta-
hansa joka ei ole tehnyt muu-
ta kuin mitä laki ja esituk-
set käskivät, ja joka ei ole suos-
tunut tekemään niin kuin

Toisin käskettiin, saa nousta ja läh-
teä toisen tieltä? Missä takeet siitä
ettei kauppias, joka ei tahdo myydä
muuta kuin mitä itse oikeaksi kat-
soo - eikä muille kuin niille joille
hänen haluttaa myydä - eräänä
kauniina aamuna tapaa puotun-
sa ovea ulkoapäin tikkityksi; -
ettei talousaika, joka kyntää va-
kansa mään päin, saa auransa
kurkseen komennetuksi toista, joka
kyntää noin?

Missäkö takeet?

Minusta tuntuu kuin ne olisi-
vat juuri siinä, ettei niitä enää ole
olemassa. Minusta tuntuu, niin-
kuin perustukset alkaisivat horjua
ei meidän asiamme eikä meidän
oikeutemme perustukset, sillä ne
ovat kalliolle pannut - vaan koko

sen järjestelmän, joka on mielivallan poh-
jattomalle nevalle nostettu ja joka siinä
jo harjui ja siihen Kerran omaa kehut-
taan kaatum, ellei se jo sitä ennen ole
ehtinyt siihen omaa voimattomuuttaan
vaipua.

Minusta tuntuu kuin olisi onnit-
täytymässä ja viininkin olisit siinä
auttanut sitä yli auttamaan.

Pallo minun sentähden onnitella
itseäsi vanha työtoveri!

Pallo minun puristaa kättäsi
mielihyväästä siitä, että Sinullakin on
ollut onni tulla tutkimatta tuomituk-
si, syyttömästi rangaistukseksi, - ollut onni
kärsiä muiden puolesta ja muiden kans-
sa - ja että sait olla osittajana laipalen
päässä, josta tiiu lähtyy lakaisin kääntä.

Ystäväs
Juhani Aho.